

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiristopenjske pete vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravišništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Badeni v Pazinu.

Iz Pazina, 14. septembra.

Na svojem potovanju po Istri ustavil se je ministerski predsednik grof Badeni dne 13. t. m. tudi v Pazinu. Kratek je bil sicer čas njegovega bivanja v Pazinu, a dolg dovelj, da se je mogel osebno ter na lastna ušesa in na lastne oči prepričati, da prebiva tu skoro izključno hrvatsko ljudstvo. Na lastna ušesa, ker posamezni obupni „Evviva“ mej urnebesnimi „Živio“-klici, pribhajajočimi iz tisoč grl, služiti mu morajo vendar le v dokaz, da o italijanskem elementu, ki bi imel tu pravico do eksistence, kamo li še do nadvlade v naši občini, pač ne sme biti govora.

Namen teh vrstic ni, opisavati natančneje ovacije, ki so se ta dan prirejele ministerskemu predsedniku, pač pa nekoliko poročati o vsprejemu deputacij, saj je to najvažnejša stvar. Ministerskemu predsedniku so se razen duhovščine pod vodstvom prošta mnsgr. Orbanča predstavile tudi deputacije občinskih zastopov celega pazinskega političnega okraja. Čeravno so bili zaradi kratkega časa, kateri si je ministerski predsednik določil za bivanje mej nami, tudi ogovori dotičnih deputacij kratki, pojasnili so mu ti ogovori vendarle marsikaj, česar ne bi bil poprej verjel, če tudi se je to popolnoma zlagalo z onim, kar sta naša državna poslanca pri raznih priložnostih v državnem zboru pripovedovala vladi, ker ni vse to bilo v soglasju s poročili, katera je dobivala centralna vlada iz primorskih merodajnih krogov.

Ministerski predsednik je izvedel iz ust pazinskega prošta, da je v Pazinu komaj šest pristnih italijanskih družin, ki so se v teku časa sem priselile. A da bi bil pazinski prošt pretiran Hrvat, tega menimo bi se ne upal trditi niti sam Rinaldini. Ministerski predsednik je izvedel iz ust mož, ki se s politiko nič ne pečajo, da se je še pred nedavnimi 30 leti v Pazinu zgolj hrvatski govorilo, ter da se je v tem času v tem pogledu nekoliko spreobrnilo, ker so se upeljale italijanske šole ter se je od izvestnih krogov vse storilo, kar bi moglo

pripomoči do poitalijančevanja našega ljudstva. Grof Badeni je na to vprašal duhovsko deputacijo, zakaj neki se niso Hrvatje pobrinili za hrvatske šole. Dobil je jasen odgovor. Reklo se mu je namreč: Hrvatje so pač prosili za hrvatske šole, a ces. kr. deželni šolski svet je imel za take prošnje vedno zamašena ušesa.

Vse to, kakor rečeno, so naši državni poslanci centralni vladi na Danaju opetovano pripovedovali, a ona odgovarjala je na podlagi iz Trsta dobljenih poročil vedno in vedno, da pripovedovanja naših državnih poslancev ne slone na dejanskih činjenicah, obstoječih v Istri. Včeraj se je grof Badeni o istinitostih pripovedovanj naših državnih poslancev prepričal na licu mesta. Kake posledice bode on izvajal iz teh dejstev, to je pač njegova stvar...

Za deputacijo duhovščine so se ministerskemu predsedniku po vrsti predstavile deputacije občinskih zastopstev, kojih je v celem političnem okraju šest. Deputacije iz pet občin pazinskega političnega okraja so kolikor v ustnih nagovorih kakor tudi pisanih spomenicah, ki so se izročile ministerskemu predsedniku, na prvem mestu zahtevale, naj se ustanovi hrvatska gimnazija v Pazinu, kar so sploh zahtevale vse hrvatske deputacije, ki so se tekom potovanja predstavile grofu Badeni.

Badeni je opomnil tinjanskemu županu, ki je isto zahtevo izrazil, da je on, namreč grof Badeni, ostal Poljak, če tudi je obiskoval nemško gimnazijo, ter pristavil: Saj zadostuje imeti hrvatske ljudske šole, čemu naj bi vendarle bila gimnazija? Tako vprašanje je res preudno. Ali grof Badeni ima svoje muhe, in najbrž je tinjanskemu županu rekel te besede, da se prepriča, dali ti ljudje vedo kaj hočejo, ali pa so za take ogovore in zahteve morebiti le dresirani. Ko je namreč tinjanski župan točno in jasno odgovoril, da je za izvedenje jezikovne ravnopravnosti potrebno za to sposobnih uradnikov, a da se pa od nobenega ne more zahtevati, naj se v ljudskih šolah nauče popolnoma kakega jezika, se je grof Badeni malo nasmešnil in kakor samemu sebi govoreč rekel: Der weiss, was er spricht.

Omenjen bodi še prav karakterističen in —

ako hoče grof Badeni — jako podučen intermezzo, ki se je dogodil pri predstavljanju deputacij.

V Plominu v občini labinskega sodnega okraja, žive skoro izključno Hrvatje, ki so pri volitvah volilnih mož pri zadnjih deželnozborskih volitvah tudi sijajno zmagali. Vsled skrajnega pritiska, kakršen je v Istri pri vseh volitvah v navadi, je pri zadnjih občinskih volitvah narodna hrvatska stranka propadla in imajo tam zdaj „šaranjaki“ svojega pristaša za župana. Ta se je tudi predstavil grofu Badeniju. Ali pri klicanju krajevnih imen različnih občin, iz katerih so se prijavile občinske deputacije, se je zgodilo sam Bog ve kako, da se je s plominskim županom Tonettijem znašla v dverani ob enem tudi četvorica posestnikov iz iste občine. Seveda se je Tonetti predstavil grofu Badeniju nekako kakor župan italijanske občine. Ko pa se obrne Badeni k zgoraj omenjeni četvorici, mu ta pove, da je prišla v imenu plominskih občanarjev prositi najprej za ustanovitev hrvatske gimnazije v Pazinu in še za nekaj drugih gospodarskih stvari, kakor za osušenja cepiškega jezera itd. Grof Badeni se na to obrne proti županu Tonettiju rekoč mu: V vaši občini bivajo, kakor se vidi Hrvatje? Kaj je preostalo Tonettiju družega, nego: pritrditi temu vprašanju.

Istotako je kanfanarska občina razupita kot italijanska občina — ali tudi tam je ogovoril župan v belih ozkih hlačah in v opankah ministerskega predsednika v — hrvatskem jeziku. In zakaj? Ker družega jezika ne zna! Iz vsega navedenega in pa iz marsikaj družega se je torej ministerski predsednik lahko prepričal, da so odnosi pri nas tisti, kakor mu jih opisujejo naši državni poslanci in da so kriva in neresnična vsa poročila, ki prihajajo vladi od koje si bodi strani in ki niso v soglasju s pripovedovanji naših državnih poslancev.

Motil bi se pa, ako bi kdo mislil, da pričakujemo Bog ve kaj od tega potovanja ministerkega predsednika.

Nekaj pa moramo vendar konstatovati na tem mestu in to je: Grof Badeni nam je jako ustregel, da se je prepričal o naših razmerah na licu mesta.

Listek.

Slavnostni govor dra. M. Murka

pri odkritju spominske ploče na rojstni hiši Davorina Trstenjaka v Kraljevcih pri Sv. Juriju na Ščavnici dne 6. septembra 1896.

Pred šestimi leti je na svečnico v Starem trgu pri Slovenjem Gradcu, na imenitni fari, katero je nekda imel učeni Aeneas Silvius, poznejši papež Pij II., zatisnil oči župnik Davorin Trstenjak, pred čegar rojstno hišo stojim. Ves slovenski narod je žaloval zaradi te bridke izgube in v velikanskem sprevodu je spremil starosto takratnih slovenskih pisateljev k večnemu počitku pri Sv. Pančraciju nad Slovenjim Gradcem. Pravim, ves slovenski narod, kajti pokazal je sijajno, kako ljubi in spoštuje svojega Davorina Trstenjaka, z veliko in lepo slavnostjo, s katero je praznoval 4. sept. 1887 sedemdesetletnico njegovega rojstva in petdesetletnico njegovega pisateljskega delovanja. Te slavnosti so se v lepem številu udeležili tudi Trstenjakovi najbližji rojaki med Muro in Dravo. Čast in hvala pa bodi možem, ki so se še tudi potrudili, da bo za domačine in tujce zaznamovana slovenskemu narodu draga hiša, v kateri je zagledal beli svet Martin ali Davorin Trstenjak 8. nov. 1817. S posebnim veseljem pa pozdravljam vse vas, premili

rojaki, ki ste se v tako velikem številu zbrali, da dostojno proslavimo jednega iz najboljših sinov, kar jih je slovenska mati rodila.

Mož, katerega spomin nam je tako svet, je umrl kot priprost župnik. Imel je sicer nekaj odlikovanj in dobil bi še bil lahko nekaj časti, ali on jih ni maral. Sam o sebi je pravil: vse leto sem dušni pastir, po letu kmet, po zimi pa učenjak in pisatelj. Na visoki službi Davorin Trstenjak torej ni zaslužil svoje slave, ali pravo je pogodil dika jugoslovanstva, škof Strossmayer, ki mu je pisal k sedemdesetletnici: „jedno se od nas hoče, da ondje, gdje nas je Bog postavio i u položaju, u kome se nalazimo, zadaću svoju dobro shvatimo i vierno i svršimo.“ Tako je! Dav. Trstenjak je bil v malem zvest hlapec cerkvi, državi in svojemu narodu, in zato je bil povišan. Cerkev je služil uspešno, ker je priprosto in jasno razlagal slovenskemu ljudstvu njene nauke in ga učil prave krščanske ljubezni. Za državo si je pridobil posebne zasluge v burnih letih 1848 in 1849, ko je kot mestni kaplan ptujski v vseh bolnišnicah, v katerih je bilo na leto poprek po 8000 bolnikov, vsako uro podnevu in ponoči z neutrudno gorečnostjo in največjo požrtvovalnostjo brez vsake plače opravljal vse duhovniške dolžnosti. Večkrat je bil v tej službi v smrtni nevarnosti in nazadnje je zbolel res za

legarjem in osepnicami. Previdnost božja ga je ohranila in v letih 1850—1861 je bil Davorin Trstenjak profesor na mariborski gimnaziji, gotovo jeden iz najboljših, karkoli jih je imela. Mladini pa ni bil samo dober učitelj in vzoren odgojitelj, ampak tudi največji prijatelj in podpornik, tako da si je pošteno zaslužil ime „dijaškega očeta“. Vrnil pa se je zopet k svojemu duhovnemu poklicu in tudi kot župnik pri Sv. Juriju na južni železnici, na Ponkvi in v Starem trgu pri Slovenjem Gradcu je v devetindvajsetih letih (1861—1890) vedno in neizmerno mnogo deloval v korist svojega slovenskega naroda.

Vsak mož, ki vestno in uspešno izpolnjuje svoje dolžnosti, že dela čast svojim rojakom. Vender Davorin Trstenjak je bil še mnogo več, namreč vsemu slovenskemu narodu neumoren buditelj, izvrsten pisatelj in marljiv učenjak.

Kaj je storil kot buditelj, tega že mi danes ne vemo prav ceniti. Naš narod še sicer ne stoji na Bog ve kako trdnih nogah, ali vender človeka obide vselej veliko veselje, ako pride mej svoje rojake na kako slavnost, kjer že najde tisoče src, ki bijejo vsa za svojo slovensko domovino in za svoj mili materinski jezik. Ko je pa Davorin Trstenjak začel svoje delovanje, so se taki ljudje šteli na prste. Tudi med duhovniki, ki so vendar ostali

Odslej se centralna vlada, hoteč pustiti pri nas vse pri starem, ne bode mogla več izgovarjati na poročila iz zanjo kompetentnih krogov. Doslej je marsikdo lahko rekel: ako bi bila centralna vlada o naših razmerah dobro in nepristransko poučena bi jih gotovo več ne trpela, — zdaj vemo vsi, da so jej stvari jasne. — Naše zaupanje do vlade je že davno izginilo ali če ostane po Badenijem potovanju vse pri starem, izgine tudi iz src najoptimističnejših avstrijskih Slovanov — in to je tudi nekaj!

V Ljubljani, 17. septembra.

Volitve na Moravskem bodo dne 28. oktobra v kmetijskih občinah, dne 30. oktobra v mestih in trgih in dne 14. novembra v veleposestvu. Srednja stranka veleposestva je že izdala neki volilni oklic. V tem oklicu se naglašja, da namen srednje stranke ni toliko gledati na to, da so vse stranke v veleposestvu primerno zastopane, temveč delati hoče na to, da bodo zastopniki veleposestva složno med seboj delovali. Tu je dovolj jasno povedano, da se skuša različje med strankami v veleposestvu uničiti, da se tako osnuje neka stranka veleposestnikov, ki bode v prvi vrsti branila le svoje stanovske koristi. Na to se dela tudi v drugih deželah. To je povod vsem kompromisom v veleposestvu. Nadalje pa oklic naglašja, da se hoče srednja stranka ozirati na vse opravičene težnje obeh narodnosti, kar je pač le lepa fraza.

Madjarščina na hrvatskih srednjih šolah. Polagoma se skuša upeljati madjarščina na hrvatskih srednjih šolah. Letos se je upeljala na realni gimnaziji v Zagrebu. Učencem je sedaj na tem zavodu na prosto voljo dano, če se hočejo učiti francoščine, latinščine ali pa madjarščine. Kakor se pa sliši, nimajo učenci nič posebnega veselja za madjarščino. Oglasilo se jih je samo pet in še ti niso vsi Hrvati, temveč med njimi tudi nekateri sinovi madjarskih železniških uradnikov na Ogerskem. Celo vlađni pristaši se ne morejo odločiti, da bi dali svoje sinove učiti madjarščine, če tudi se ne upajo upreti madjarskim željam, da se uvede madjarščina na Hrvatskem. Če bi se ta prvi poskus dobro obnesel, bi se v kratkem po vseh gimnazijah in realkah na podoben način upeljala madjarščina. Na gimnazijah imeli bi učenci izbirati med madjarščino in grščino, na realkah med madjarščino in francoščino.

Cavallotti, jeden vodij italijanske skrajne levice se je na nekem shodu izrekel, da ne kaže vedno zabavljati proti trodržavni zvezi, ker se s tem ta zveza samo utrjuje. Treba jej je le prijeteljski porezati kremplje in vzeti jej vse agresivne tendence. Glede Tunisa je rekel, da Italijani naj bolje store, če priznajo francoski protektorat. S tem si Italija pridobi nekako pravico do Tripolisa. Hudo je govornik napadal valicega sleparja Crispija. Govornik je pozivljaj vlado, v kateri je najmanj karih 100 sleparjev, ki so le s Crispijevo pripomočjo prišli v zbornico. Rudini najbrž ne bode hotel ustreči Cavallottiju, ker ne va, kako bi nove volitve izpale,

svojemu narodu najbližji, je bilo večkrat treba cele ure hoditi, da se je našlo narodnjaka. Nečimurna ljudi, ki mislijo, da so kaj višjega, ako se odtujijo svojemu narodu, in pa zaspanca je bilo treba dramiti k ljubezni do slovenske domovine. V Ljutomeru je Davorin Trstenjak kot kaplan prirejal in vodil gledališke igre, da vzbuja ljubezen k našemu jeziku, že kot kaplan v Slivnici je podpiral pouk slovenščine na mariborski gimnaziji in po prof. Pesse, nemškem pisatelju, dosedel, da so najboljši dijaki v slovenščini dobivali na koncu leta darila. Celo vrsto navdušenih narodnjakov med duhovniki in posvetnimi gospodi pa nam je Davorin Trstenjak odgojil kot gimnazijski profesor. Še na učiteljski pripravnici je brezplačno poučeval v slovenščini in podpiral marljive dijake. Kot župnik pri Sv. Jurju na južni železnici in na Ponkvi se je udeleževal društvenega življenja v Celji; bil je jeden iz stebrov tamošnje čitatelnice, kjer so njegove besede obrodile marsikateri lepi sad. Že v Celji so ga narodnjaki smatrali kot svojega voditelja in tudi v poznejših letih so Slovenci na Štajerskem in Kranjskem vedno radi poslušali Trstenjakove svete v političnih in drugih vprašanjih. V duhu politične zrelosti in prave zmernosti je pisal neizmerno mnogo dopisov in člankov v slovenske in druge slovanske in v nam prijaze nemške liste. Vedno je probujal in učil svoj narod ter branil njegove pravice. Sicer pa je bil

ko vender še vlada v Italiji velika nevolja zaradi afriške politike. Dokler niso osvobojeni italijanski vojni ujetniki, ni varno za vlado, razpuščati zbornice.

Ustaja v Makedoniji. Ko se Grkom ni posrečilo dobiti Krete, obračajo vso svojo pozornost na Makedonijo. Te dni je zopet večja četa ustašev iz Grške po morju prišla v Makedonijo. Turki so bili poskusili preprečiti izkrcanje. Prvi dan so Turki izkrcanje preprečili in dva ustaša ubili. Drugi dan so se pa ustaši brez ovir izkrcali. Potem so pa še tisti dan ustaši napali turški batalijon in ga pošteno naklestili. Turki so zgubili več mrtvih in se umaknili. Posebnega uspeha pa Grki v Makedoniji še niso dosegli. Vse ustaške čete, ki so prišle iz Grške, so nekako osamljene, domačini se jim ne pridružijo. Grki so zasnovali vso ustajo, da sveta dokažejo, da je večina Makedonije grška, a Makedonci se pa baš zaradi tega nočejo pridružiti ustašem, ker kot Bolgari ne marajo za združenje z Grško.

Razmere v Carigradu. Mej kristijani vlada velik strah, ker jim Turki vedno prete, da jih pobijejo. Ne prete pa samo pouličnjaki, temveč tudi državni uradniki. Iz vsega je vidno, da se v Carigradu pripravlja novo klanje. Turška vlada je že naznanila veleposestnikom, da se boji velicil nemirov, a seve, da je tako zavila stvar, kakor da se je bati napada Armencev. To je pa vse izmišljeno. Že pri zadnjih nemirih se je videlo, da se Armenci niso na boj pripravili, ker so bili povse neoboroženi, dočim so Turki povsod oboroženi prihajali. Bati se je, da Turki zopet nekaj Armencev ali Kurdov najmo, da napravijo kak navidezen napad, potem pa Turki padejo po kristijanah. Posebno se je bati, da mohamedanci zdivjajo, ko zvedo, kake koncesije je sultan dovolil Kriteanom. Dosedaj je mohamedanec v Carigradu še to malo znano. Časopisi so dovoljene reforme popolnoma zamolčali.

Dopisi.

Iz Radovljice, 12. septembra (Svoji k svojimi!) Nekateri Kranjci in sploh mnogi Slovenci so res čudni ljudje! Le ono kar s tujega k nam prihaja, je pri njih v veljavi in je imenitno; domače blago, domače obrti in domače umetnosti pa se jim zde brez vrednosti, če tudi so te sem ter tja dosti boljše, zraven tega pa mnogo cenejše od tujih. Naklonjenost takim svojim prijateljem pa tuji navadno povračajo s tem, da jih prav na delo z računi skubijo in se jim potem še porogljivo smejejo. Za primero navedem sledeči slučaj: Neki gospod nekje na Gorenjskem, kateri je sicer narodnjak, si je bil naročil obleko pri dunajskem Židu. Ta mu je naročeno obleko hitro skupaj zmašil in doposlal. Zdaj še le je gospod sprevidel, da se je bil z Židom za mačko v vreči pogodil ter tako od njega tudi dobil; kajti sprejeta obleka je bila iz slabega preležanega blaga, na več mestih od likovnika zažgana in vrh tega še mnogo dražja, kakor bi stala pri kakem domačem krojaču. Na podoben način tudi na stotine drugih Slovencev tujcem žepe polni. S tem pa se domačemu ljudstvu ne le materialno škoduje, temveč se tudi njega ugled pri tujcih izpodkopa in v preziranj stavi, ker je naravna posledica, da tudi tujec spoštovati ne more, česar domačin nima v čisljih. V tisto vrsto, kakor preje omenjeni gospod, spadajo menda tudi

mož, ki se ni dal mamiti od kakakoli stranke. Prav bistro je spoznaval slabosti posameznih strank in njih velikašev, še bolj pa je gojil pametno prepričanje, da politikovanje, posebno površao, še ni vse delo. Kako je Davorin razumil, česa vsega je treba slovenskemu narodu, ako hoče v resnici napredovati, je najlepše pokazal s tem, da je že leta 1872 ustanovil „Društvo slovenskih pisateljev“, dobro vedeč, da jim je treba primerne središča, ki jih duševno in gmotno podpira. Naše pisatelje po mestih, ki bi morali bolj biti v dotiki z duševnim gibanjem po vsem svetu, je take resnice moral učiti kmetiški župnik. Vender še tudi takrat ni imel pravega uspeha in šele po trinajstih letih (1885) se je na novo preosnovalo „Pisateljsko podporno društvo“. Še bolj pa je pokazal Davorin Trstenjak svojo buditeljsko in voditeljsko sposobnost, da je v času potrebe osnoval leposlovni list „Zoro“ (1872—1878), njeno znanstveno prilogo „Vestnik“ (1873—1875) v Mariboru in leposloven in znanstven mesečnik „Kres“ v Celovcu (1880—1886). Kako lepo in primerno so bila izbrana že imena teh listov! Koliko pa je Davorin Trstenjak žrtvoval za njih časa, truda in denarja, posebno za svoji mariborski glasili, kateri je dolgo časa kot župnik na kmetih brez posebnih pomočkov sam uredoval in več nego se ve tudi sam pisal.

(Dalje prih.)

oni kateri so za otvoritveno slavnost „doma“ radovljiškega gasilnega društva dne 30. avgusta t. l. naročili nemško rudarsko godbo iz Rablja s Koroskega. Slovenci smo v narodnem oziru pač dovolj potrpežljivi in nihče nam ne more očitati, da delamo kake krivice tujcem. Kako pa se godi našim bratom med tujimi narodi, o tem glasno pričajo vsi slovenski časopisi, in marsikateri naš rojak ve povedati, kako so mu koroški in štajerski Nemci postregli s surovimi psokami „Krainischer Hund“ ali „Windischer Hund“, ko je šel on v svojih mladih letih „malo po svetu pogledat“ ali pa ako ga je nemila osoda zanesla „s trebulhom za kruhom“ v ozemlje neprijaznih tujcev. Čemu bi tedaj mi Slovenci simpatizirali z ljudmi, kateri nas črtijo in nam škodujejo, kjer le morejo? Ne moremo sicer trditi, da so vsi koroški in štajerski Nemci naši nasprotniki; ali pogovor nas uči, da „kar mačka rodi, vse miši lovi“. In ker se ne vidi človeku v srcu, se ne moremo o tujcih natančno prepričati, kdo izmed njih je naš prijatelj ali naš sovražnik. Radi tega jim ne smemo nikdar popolnoma zaupati, ako se tudi nam dobrihajo. K tej zaupnosti nas resno opominja vsa žalostna zgodovina slovenske politike. Rabelskim rudarjem gotovo nihče ne zaviđa tistih goldinarjev, katere so si v Radovljici pridolli, dasi je bila to precejšnja svotica in bi ne bila nobeni slovenski godbi na sramoto; toda sveto nam mora vedno biti geslo: „Svoji k svojim!“ in držeč se tega gesla moramo odločno zahtevati, da kjer Slovenec na svoji zemlji živi, tam naj se slovenska pesem glasi! Tako delajo tudi vsi drugi zavodni in omikani narodi in ne trpe, da bi se pri kaki priliki njih pesem prezirala. Kaj bi storili nemški nestrpnosti, ako bi kako nemško društvo v nemškem kraju najelo za kako veselico čisto slovensko godbo, katere bi ne znala igrati nič drugega, kakor same slovenske napeve? To naj presodi razumen čitatelj sam! Ali mi slovenski „božji volki“ smo z vsem zadovoljni in nam je vse jedno, ali se igra pri naših veselicah domača ali tuja pesem. Domača pesem obuja v ljudstvu narodno zavest in mu vtrjuje plemenito ljubezen do domovine. A mi pri zadnji veselici radovljiškega gasilnega društva nismo imeli sreče ni časti, da bi koroški rudarji kak slovenski napev izpustili iz svojih godal. Same blažene nemške melodije so se razlivale po lepi slovenski okolici radovljiškega mesta. To je seveda vse pri tej veselici prisotne prijatelje nemške kulture močno navdušilo. Rabeleka godba, če tudi je nemška, ni tako „izvrstno“ igrala, kakor se je o njej pisalo. Čuti so bile od nje le navadne nemške popevke. Tudi za ples so se krožile zopet same nemške vrtinke. Splošno pa se je opazilo, da se je pri večkratnem spremljevanju prihajajočih in odhajajočih vnanjih gasilnih društev, kakor tudi pri slovesnem skupnem sprevodu v cerkev in nazaj, drgnila vedno jedna ista koračnica. Ni znano, ali so ženjalni godci samo to koračnico znali, ali so jih znali več, pa se jim v njih preširnosti ni ljubilo kake nove zagosti misleč si: „Saj je za Kranjce vse dobro!“ Toda naj bode pravo to ali ono, mi upamo, da jih v Radovljici več ne bomo slišali pri slovenskih veselicah. Radovljiškemu gasilnemu društvu pa si končno usojamo priporočiti za prihodnje veselice slovensko godbo. Ako pa take ni dobiti — najbrž je tudi za to slavnost ni bilo dobiti — pa naj pridejo rajši „Bovci“, so vsaj naši ljudje.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. septembra.

— (Kandidat narodne stranke za dopolnilno državnozbornsko volitev) Zvrševalni odbor narodne stranke je danes po dogovoru z zaupnimi možmi iz volilnega okraja postavil kot kandidata za dopolnilno državnozbornsko volitev dne 29. t. m. gospoda dež. poslanca Josipa Lenarčiča, poselnika in tovarnarja na Vrhniki.

— (Dopolnilna državnozbornska volitev.) Iz verodostojnega vira čujemo, da je krščansko-socialna frakcija klerikalne stranke sklenila, postaviti svojega posebnega kandidata za dopolnilno državnozbornsko volitev. Ta stranka je najprej agitovala za dr. Žitnika, a ker je temu škof prepovedal kandidovati in ga prisilil izjaviti, da tudi izvolitve ne vzprejme, so se krščanski socialisti zjediniili na drugega kandidata in sicer na posvetnjaka.

— (Vdovsko učiteljsko društvo) je na svojem današnjem občeem zboru izvolilo naslednji odbor: Gosp. Srečko Stegnar, predsednik; gosp. Jurij Režek, podpredsednik; gosp. Al. Keceļ, tajnik; gosp. Jos. Cepuder, blagajnik. Gg. Iv. Borštnik, Jernej Čenčič, Jak. Dimnik, Ant. Javoršek in Janko Žirovnik odborniki.

— (Potresna podpora železniškemu osebju) do danes še ni izplačana, v tem ko so drugi uradniki isto prejeli že pred tremi tedni. Kaj vender misli slavna direkcija v Beljaku? Sedaj bi bila tolikim dobrodošla, ko se pričenejo šole in treba otrokom obleke, knjig itd., a direkcija se ne gane ne na desno ne na levo, ter čaka... Bomo videli koliko časa bo treba še čakati!

— (Streljanje s topi.) Letos se je primerilo jako mnogo slučajev, da so ponesrečili mladi ljudje pri streljanju z močarji pri raznih shodih, novih mašah itd. Sedaj jih leži s edem v deželni bolnici silno poškodovanih. Ker so to večinoma mladi, krepki, deloma že oženjeni kmetovalci, se sme pač vprašati: ali je uspeh tacega pokanja v razmerji z nesrečo, katero dostikrat prouzroči? Znao je, da je dež. predsedstvo ukazalo ces. kr. oblastvom na deželi, naj strogo nadzorujejo tako streljanje, a nihče se za to ne zmeni; tudi ta ukaz je ostal na papirji — kakor toliko drugih!

— (Družbinski večer ljubljanskega „Sokola“.) Zarad nepričakovanih ovir se je moral vzpored nekoliko spremeniti. Namestu kvarteta „Ili-rija“ bode zarad odsotnosti g. Pavška sodeloval oddelek 12 pevcev sl. pevskega društva „Slavec“, ki je, kakor vselej, tudi zdaj iz posebne prijaznosti radi volje prevzelo izvršitev pevskega točka. Ostali vzpored ostane, kakor smo ga priobčili in so štiri humoristične točke in prvi nastop domačega orkestra gospodov diletantov porok za to, da bode večer prav posebno zanimiv in zabaven.

— (Prigledni shod vojaških dopustnikov in rezervistov.) Prigledni shod vršil se bode letos za mesto ljubljansko: 12. oktobra za vojaške pešpolke št. 17; 13. oktobra za vojaške vseh drugih pešpolkov; 14. oktobra za vojaške lovskih bataljonov, in 15. oktobra za vojaške vseh drugih krdel. Shod prične se vsakikrat ob devetih dopoldne v št. Peterski vojašnici. Tistim vojakom, ki bodo zadržani udeležiti se teh kontrolnih shodov, se naroča, da pridejo k naknadnemu kontrolnemu shodu dne 10. novembra.

— (Nova lekarna.) Danes se je otvorila nova lekarna, „dež. lekarna pri Mariji pomagaj“ na Resljevi cesti št. 1 v Levčevi hiši. S tem je ustrezno davni želji vs. h. prebivalcev št. Peterske ceste, Poljan in drugih bližnjih ulic. Lastnik lekarn je v Ljubljani dobro znani in obče priljubljeni gosp. Milan Leustek. Lekarna je jako elegantno opremljena in preskrbljena z najzboornejšimi zdravili.

— (Z Viča) se nam piše: V ponedeljek dne 14. septembra ob 2 uri popoldne je treščilo v hlev gospodarja Antona Sluge na Viču. Vrlo gasilno društvo je bilo takoj pod poveljstvom gosp. načelnika Lovra Gorjupa na licu mesta; delovalo je neutrudljivo cel popoldan do 4. ure zjutraj in tako je rešilo velike nesreče poslopja bližnjih sosedov. Sedaj se je razvidelo, kako prepotrebno je gasilno društvo, akoravno morajo naši vrli gasilci večkrat kako zabavljivo preslišati. Naj si gre društvo k vajam ali kakemu drugemu društvenemu opravilu, vsakokrat se čuje in vidi stranski posmeh in še celo od odličnih občanov, kateri bi morali društvo najbolj podpirati. Gasilno društvo obstoji že 24 let in deluje ves ta čas jako uspešno. Propadlo bi bilo že davno, ako ne bi načelnik g. Lovro Gorjup, ki že vodi društvo skoraj četrto stoletje, neutrudljivo deloval za društvo. Žal, da društvo še nima vsega potrebnega orodja, kar se je pokazalo sedaj pri tem požaru. Res, da ima društvo nekaj podpornih članov, toda od občine ne dobiva nikake podpore, da bi si napravilo še drugo potrebno orodje. Obžalovati je, da se naš župan tako malo zanima za gasilno društvo, ki ga je že večkrat prosilo, naj bi kaj pomagal, da bi se napravilo še več potrebnega orodja; a odgovoril je vselej: da ga naj v miru pustimo! Bog daj le našemu načelniku trdne volje in zdravja, da si bode društvo vsaj drugo leto, ko bode praznovalo svojo 25. letnico, moglo s pomočjo dobroteljih rok napraviti še jedno novo brizgalno, katere smo jako potrebni. Potem se ne bomo ustrašili nobene p. ž. r.

— (Nesreča na železniški progi.) Posestnik Jakob Jarc iz Vaš (št. 20) pri Medvodah, 71 let star in skoro popolnoma gluhi mož, je šel davi po železniški progi na svoj travnik. Mož ni slišal jutranjega iz Ljubljane prihajajočega vlaka, strojevodja pa vsled goste megle ni videl moža na progi. Stroj je Jarca podrl in ga v polnem pomenu besede zmečkal, potem pa vleklo truplo nekaj časa s soboj.

— (Iz Kamnika) se poroča, da namerava inženir g. Ivan Spalek na svojem posestvu napraviti tovarno za izdelovanje železnin in električno centralo za razsvetljavo Kamnika z električno lučjo. Lokalni oged se bo vršil dne 30. t. m. Električna razsvetlj. va bi bila za Kamnik znatna pridobitev.

— (Odlikovanje) Cesar je podelil gospodu J. Dovanu, prošta v Matliki, viteški križec Franc-Jozefovega reda.

— (Kdo je kriv?) Pri Sv. Roku v šentvidski fari poleg Zatične je v ponedeljek ob 4. uri popoldne treščilo. Strela je ubila dva človeka in dva vola. Šentvidski „liberalci“ si tolmačijo to nesrečo povsem naravno, ali tisti, ki so tako „trdni v veri“, da so celo pripravljeni vzprejeti dra. Šusteršiča kot kandidata za državni zbor, tisti dolže šentvidskega župnika, da je indirektno kriv popisane nezgode. Gospod župnik je bil namreč poklical nekatere obč. može in jim rkel, da letos ne bo maše za semenj, ako se posebe ne plača in da bo posebna maša računši od 6. ure zjutraj vsake pol ure dražje. Šentvidski može so mislili, da opravijo morda tudi

brez posebne maše, a strela jih je podučila, da ne gre, in zdaj se jeze na župnika, da ni, kakor prejšnja leta, brezplačno maševal.

— (Vinarska razstava v Novem Mestu.) Kmetijska podružnica novomeška priredi o priliki izrednega zborovanja kmetijske družbe kranjske v Novem mestu majhno vinarsko razstavo. Namen tej razstavi je, pokazati vinogradnikom različno orodje iz druge priprave, ki so potrebne za obnovo vinogradov. Vsi predmeti bodo razstavljeni v treh oddelkih, in sicer tako le: I. oddelek: a) Razstava orodja, potrebnega za rigoliranje, zasaditev in obdelovanje vinogradov in trtnic, b) razstava orodja za cepljenje trt (noži, škarje, klešče itd.) in drugih tu sem spadajočih potrebščin, c) razstava trtnih škropilnic in drugih priprav za zatiranje trtnih škodljivcev, d) razstava orodja za žveplanje trt. II. oddelek: a) Razstava modre galice, žvepla in drugih takih potrebščin, b) razstava umetnih gnojil za vinograde in trtnice. III. oddelek: a) Razstava uzornih načrtov za ameriške trtnice, b) razstava priprav za preiskovanje zemlje glede apna, za bonitiranje zemlje i. t. d. Razstava bode trajala od 15. do vštetega 20. dne oktobra. Vsi razstavljeni predmeti bodo „na prodaj“, in se bode shupiček za nje doposlal razstavljalcem takoj po razstavi. Razstavo predmetov priskrbi podružnica, razstavljalci trpe samo troške za pošiljatev. Razstavljalci naj se obrnejo zaradi natančnejših podatkov na podružnico c. kr. kmetijske družbe v Novem Mestu.

— (Premovanje konj) se je dne 12. sept. vršilo v Trebnjem. Darila so dobili za kobile z žrebati: Josipina Hribar v Vel. Gabru 35 gld., Anton Žgur iz Bele Cerkve 20 gld., Miha Petan iz Podboršta, Matevž Šalekar iz Blata in Joze Bregar iz Slehanje Vasi po 15 gld., Simon Prištov iz St. Vida in Janez Gorac iz St. Lovrenca srebrno svetinjo. Za mlade kobile: Jože Cvetan 25 gld., Ivan Verhovec iz Žužemberka 20 gld., Julij Treo iz Malevasi 15 gld., Jože Ras iz Mirnepeči in Ant. Zupac iz Dol. Vasi srebrno svetinjo. Za žrebata: A. Bizjak iz Skuč in Jos. Hribar iz Vel. Gabra po 10 gld., Franc Razdereh s Temenice in Simon Prištov iz St. Vida srebrno svetinjo. Pri zadnjem premovanju, ki se je vršilo v St. Jerneju dne 14. t. m., so dobili premije nastopai: za kobile z žrebati: 35 gld. Jos. Tavčar iz St. Jerneja, 20 gld. Jan. Stroj iz Ostrog, 15 gld. Mih. Marinšek iz Cerkelj, 15 gld. veleposestnik baron Borsch, 15 gld. Ivan Kerhin iz Zg. Gradišča, srebrno svetinjo Iv. Globavnik iz St. Kocijana in Mat. Hosta iz Malenca. Za mlade kobile: 25 gld. Jos. Globavnik iz St. Kocijana, 20 gld. Ant. Barborič iz Čadreja, 15 gld. Ant. Straus iz Kostanjevice, srebrno svetinjo Fr. Jordan iz Malenca in Martin Ribal iz St. Jakoba. Za žrebata: 15 gld. Mat. Vene iz Zaboršta, po 10 gld. Ivan Vertač iz Prstave, Jan. Stroj iz Ostroga in Jos. Stuki iz Zaboršta. Srebrne svetinje so dobili: Mat. Miklavčič iz Moharevč, Fr. Jordan iz Malenca, Fr. Kerhin iz Dol in Uršula Zigorc iz Stare Vasi.

— (Razžaljeno germanstvo) Piše se nam iz Tržiča: Tu pri nas, v kranjskem „rajhu“ godé se res nečuvne stvari. Vsak dan podaje nam novih dokazov, kako da „peščica tukajšnjih Nemcev“ ali bolje nemškutarjev potiska v kot pravo, to je slovensko narodnost našega trga, oziroma ogromno večino tukajšnjega prebivalstva. Tako se je dožalo pred kratkim novo šolsko poslopje. Po oblastveno potrjenem načrtu izdobil se je v pročelni kamen nad uhom skromni napis „Šola“. Toda ni mu bilo dolgo obstanka. Užalil je ta napis kmalu vsajšnje poglede tukajšnjega krajnega šolskega sveta. Leta, na čelu mu gospod, kojega označi njega ime sicer kot „malega“, ki ima pa vendar veliko moč v Tržiču, sklenil je, da se ima slovenski napis iz kamna izbrisati, na njegovo mesto pa se postavila deska z napisom: „Kna-benschule Neumarkt“. Seveda? Sedaj pa se vpraša, ali bodo v tamošnje šole hodili slovenski otroci se šolat, ali pa tržički nemškutarji takta učiti? Skoraj bi rekel, da so poslednji bolj potrebni pouka od kompetentne strani.

— (Razpisane službe) Po odpovedi gosp. notarja Jožefa Kotzbecka izpraznjeno notarsko mesto v Vipavi, eventualno drugo notarsko mesto, ki bi se izpraznilo. Prošnje je vložiti najkasneje 14 dni po tretji objavi razglaš v uradnem listu pri notarski zbornici v Ljubljani. — Pri okr. sodišču v Kranjski gori mesto sluga s plačo 250 gld., 25% aktivitetno priklado, pravico do napredovanja v plačo 300 gld. in do uradne obleke. Prošnje do dne 16. oktobra predsedstvu deželaega sodišča v Ljubljani.

* (Ponesrečena avstrijska ekspedicija.) Javili smo večraj, da so prebivalci otoka Gvadalcana napadli mornarje avstrijske vojne ladje „Albatros“ in ubili štiri osebe. Ladja „Albatros“ je bila na potu okolu sveta. S to ladjo se je vozil tudi geolog baron Foulon. Njega, kadeta de Beauforta in dva mornarja so prebivalci otoka Gvadalcana ubili. Mornarji so napadale s puškami hitro pregnali. Otok Gvadalcana, čigar prebivalci so kanibali, kateri so že pojedli najraznovrstnejše misijonarje, katoliške in protestantske, leži v Tihem oceanu in spada mej Salomonske otoke. Ubiti baron Foulon-Norbek je bil znan strokovnjak in šf. geolog pri drž. geološkem zavodu.

* (Carigrajske dogodbe) Čudne reči se gode v prestolnem mestu turškega carstva. Pobijanje Armencev še vedno ni prenehalo. Vsak Turak misli, da stori Allahu dopadljivo delo, ako razkole krivovernemu Armencu glavo, in se ravna po tem prepričanju. O tem, kaj se godi v cesarskih zaporih, ki so vsi prenapolnjeni z Armenci, se gotovega nič ne ve, ali celo goreči prijatelji Turčije priznavajo, da se gode grozne reči. Jeelniki ne dobe nič hrane, če jim je ne prinese njih sorodniki in če ti prej ne podkupijo paznikov. Mnogo jetnikov je že umrlo gladi. Tiste, ki jokajo ali vpijejo, pobijejo pazniki kakor pse. Kadar pripelje policija novih jetnikov, jih zapro toliko, kolikor je prostora, ostale pobijejo, ne vprašaje, soli krivi ali nedolžni. Aretovana dekleta se prodajajo v turške hareme, nelepe žene pa kot sužnje.

* (Praktični razbojniki) V Seresu so razbojniki prijeli brata avstrijskega konzula, imovitega trgovca Demetra Zlatka ter ga odpeljali v gore. Pisali so konzulu, naj jim pošlje 100 000 gld. odkupnine, sicer da umore ujetega trgovca.

* (Ujeti dinamitardi.) Angleška policija se je že nekaj tednov sem na vso moč trudila, zaslediti neke anarhiste, o katerih je čula, da nameravajo uprizoriti velik atentat. Javili smo že, dr. se je posrečilo aretovati štiri jako nevarne osebe, deloma v Rotterdamu in v Boulogneu in v Londonu. Irske fanje, kateri so že večkrat operirali z dinamitnimi bombami in imeli sedaj v Antwerpenu celo tovarno za izdelovanje dinamitnih bomb. Pri aretovanih je policija našla mnogo denarja. Samilo se je iz začetka, da so ti anarhisti nameravali atentat na ruskega carja, a preiskava je dognala, da to ni bil njih namen, nego da so hoteli provzročiti več eksplozij v Londonu in če mogoče ubiti angleško kraljico. Umeja se ob sebi, da je razkritje tega kompota obudilo velikansko senzacijo.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Za „spodnještajerski jubilejski zaklad“ so nadalje uplačali: gg. Franc Lastavec, odgojitelj v Karlovih varih 4 Kr.; Anton Kupljen, c. kr. notar v Črnomlju 30 Kr.; Andrej Esbacher, trgovec na Laškem 20 Kr.; Anton Svetina, c. kr. notar v Gornjemgradu 10 Kr.; Franc Hrašavec, c. kr. sodnik v Gradcu 20 Kr.; Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru 4 Kr.; dr. Josip Derč, zdravnik v Ljubljani 10 Kr.; dr. Janko Bezjak, profesor v Mariboru 4 Kr.; sl. posojilnica na Vranskem 100 Kr.; Anton Koblar, kurat v Ljubljani 10 Kr.; dr. Dragotin Treo, odvetnik v Postojni 20 Kr.; Martin Šket, župnik v St. Rupertu nad Laškem 2 Kr.; Alojz Mikl, trgovec v Ormožu 20 Kr.; Ludvik Smole, župan v Sevnici 10 Kr.; sl. občina St. Jurij nad Taborom 10 Kr.; sl. občina teharska 40 Kr.; sl. okrajni zastop vranjski 200 Kr.; dr. Josip Gorički, odvetnik v Goraji Radgoni 4 Kr.; Franc Gomzi, meščan v Ormožu 2 Kr.; prebitek dijaške veselice v Ljutomeru 19 Kr. 20 vin.; Ivan Novak, trgovec v Dolu pri Ljubi 2 Kr.; neimenovana gospa po g. A. Askercu v Velenju 10 Kr.

Uredništvu našega lista je poslal:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Franjo Jošt, knjigovodja posojilnice v Celji, 6 kron, nabrane povodom ženitovanja g. učitelja Zidarja in gđene. učiteljice Miceke Leinfellnerjeve v Novi Cerkvi. Želji rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzobjavke.

Dunaj 17. septembra. Cesar se je povrnil z vojaških vaj v Gališki.

Dunaj 17. septembra. Delavci državnih železnic tu in v Pragi nameravajo uprizoriti štrajk, ako se jim plača ne poviša in se ne uvede deveturni delavnik.

Carigrad 17. septembra. Vojna uprava je na vseh mostovih razpostavila vojaške straže, ker se boji novih izgrezov. V sultanovi palači postavljeno krdelo se ni hotelo umakniti novi straži, vsled česar je nastal krvav boj.

Bruselj 17. septembra. Policija je dognala, da so anarhisti v Antwerpenu izgotovili vsaj 300 dinamitnih bomb ter jih prenesli najbrž v Glasgow.

London 17. septembra. Policija naznanja, da ima dokaze, da so anarhisti nameravali atentat le na angleško kraljico in na prestolonaslednika, ne na ruskega carja.

London 17. septembra. Gladstone se je postavil na čelo gibanju, kateremu je namen, primorati vladu, da stori odločilen korak za rešitev turške krize.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Simona Pirnata posestvo v Radici (v drugič) 25. septembra v Kamniku Zemljišče vložna številka 590 k. obh. Vrhpolje (preloženo) dne 25. septembra in 27. oktobra v Vipavi.

Oddaja tova za občino Ajdovico se ne bode vršila dne 22., nego dne 29. septembra na prenešenem uradnem dnevu v Žužemberku.

Meteorološko poročilo

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	739.8	15.6	brezvetr.	jasno	
17.	7. zjutraj	740.8	11.1	brezvetr.	megla	0.0
"	2. popol.	740.0	23.9	brezvetr.	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 16.2°, za 1.4° nad normalom

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sožalja, ki so nam došli povodom smrti naše nepozabne matere, gospe

Franciške Arko roj. Hodnik

izrekamo vsem svojo najglobljejo zahvalo.

V Ribnici, dne 13. septembra 1896.

(2996)

Žalujejo ostali.

Meblovane sobe

išče za svoje člane

vodstvo nemških predstav v dež. gledališču.

Ponudbe naj se z oznamovanjem cene oddajo pismeno v gledališki pisarni. (2990-2)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jeva
tinktura za kurja očesa.

Gotovo sredstvo proti kurjim očesom in proti utrjenju kože na nogi. Ima veliko prednost, da se samo s čopičem namaže na bolni del.

1 stekleničica z navodilom, kako se rabi, in s čopičem vred 40 kr., dvanaestorica 3 gl. 50 kr. Dobiva se (2560-14)

v lekarni Trnkóczy-jevi
poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-213)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linc, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Linc, Budejovice, Pilsen, Marijine vire, Hebr, Francove vire, Karlove vire, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Curih, Genevo, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vire, Hebr, Francove vire, Karlove vire, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. svečer osebni vlak v Lince-Bled. — Vrh tega ob 5. uri 29 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomost, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Lince, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj osebni vlak iz Lince-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 11. uri 26 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsnja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyr, Pariza, Genevo, Curiha, Bregence, Inomost, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 9. uri 4 min. svečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsnja, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Vrh tega ob 10. uri 26 min. svečer vsako nedeljo in praznik iz Lince-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 6 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. svečer, ob 10. uri 25 min. svečer. (Poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih.)

Solidna črna svila

naravnost iz tovarne.

Zažge naj se vzorec svilnega blaga in morebitno ponarejenje se takoj pokaže. Pristna, čisto vegetalno barvana, solidna črna svila pusti bel pepel. Ponarejena, otežena svila, ki rada postane masno svetla in se hitro lomi, pušča temnorjav in svetlorjavkast pepel.

Pošilja se poštne in carine prosto na dom. — Vzorce naj se zahteva iz

Hohensteinske svilotkalnice „Lotze“ v Hohensteinu na S.

Meh. tovarna svilnega blaga.

(2223)

Največja zbirka črnih, belih in barvnatih svil.

b 6)

Knjige

za gimnazijske in ljudske šole
vse šolske potrebščine
ubožna spričevala itd.

(2982-3)

prodaja

Anton Zagorjan

v Ljubljani, v Slov. Matice hiši, v zvezdi št. 7.

VIZITNICE

priporoča

Národní Tiskarna.

Knjigarna

KLEINMAYR & BAMBERG

v Ljubljani

Kongresni trg številka 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah, broširane in v močnem vezu,
po najnižjih cenah, (2964-5)

Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé se zastonj.

Preselitev in otvoritev nove lekarne.

Čast mi je naznanjati p. n. gg. zdravnikom in p. n. slav. občinstvu stolnega mesta Ljubljane in okolice, da sem do sedaj na Mestnem trgu št. 11 obstoječo lekarno „Pri Mariji pomagaj“ vsled podeljene mi koncesije od g. Ed. Swobode kupovno prevzel in isto pod dosedanjim imenom

Deželna lekarna „Pri Mariji pomagaj“

premestil

na Resljevo cesto št. 1

v hišo gospoda Levca poleg mesarskega mostu.

Po svojem dolgoletnem poslovanju v velikomestnih, kakor tudi v tukajšnjih lekarnah pridobil sem si dovolj strokovnega znanja; svojo popolnoma novo lekarno sem uredil po vseh zahtevah moderne farmacije in preskrbel s svežimi in preskušeni zdravili, kakor tudi z vsemi v farmacevtsko-higijenično stroko spadajočimi potrebščinami, katere bodem vedno v najboljši kvaliteti v zalogi imel.

Nadalje opozarjam slav. občinstvo še na svojo bogato zalogo najfinjših francoskih in angleških parfumerij, toaletnih in medicinskih mil, tu- in inozemskih specialitet, kirurških obvez in instrumentov, kakor tudi vedno svežih mineralnih vod.

Nadejam se, da bode slav. občinstvo moje novo podjetje podpiralo z blagohotno naklonjenostjo; trudil se bodem vedno, zadovoljiti je z najsolidnejšo postrežbo.

Ljubljana, dne 17. septembra 1896.

(2995-1)

Z najodličnejšim spoštovanjem

Mr. Ph. Milan Leustek

lekarnar.